

Försvarsutskottets betänkande

1980/81:21

om riktlinjer för energipolitiken såvitt avser handelsdepartementets verksamhetsområde (prop. 1980/81:90 bil. 3)

I betänkandet behandlas de förslag i proposition 1980/81:90 bilaga 3 rörande riktlinjer för energipolitiken såvitt avser handelsdepartementets verksamhetsområde, som regeringen – efter föredragning av handelsministern, statsrådet Staffan Burenstam Linder – har förelagt riksdagen. Förslagen gäller riktlinjer för ett reviderat program för beredskapslagring av råolja och oljeprodukter t. o. m. år 1986, oljelagringsfondens användning samt vissa anslagsfrågor. I betänkandet behandlas vidare motionerna 1980/81:245, 858, 1035 och 1216.

1. Oljelagringsprogram m. m.

Regeringen har i proposition 1980/81:90 bilaga 3 – i det följande kallad energipropositionen – (s. 1–21) föreslagit riksdagen att

1. godkänna de riktlinjer för ett reviderat program för beredskapslagring av råolja och oljeprodukter t. o. m. år 1986 som föredragande statsrådet har förordat,
2. godkänna de ändringar för oljelagringsfondens användning som föredragande statsrådet har förordat.

Bakgrund

Sveriges beredskapslager av olja för krigs- och avspärrningssituationer har byggts upp under fyra decennier. Detta har till helt övervägande del skett i form av tvångslagring hos större säljare och förbrukare av olja.

Genom beslut av 1957 års riksdag fastställdes ett program för lagring av mineraloljor under femårsperioden 1958–1962. Programmet innebar att det tidigare systemet med lagring av viss procentuell andel av föregående års försäljning ersattes av ett system med fasta lagringsmål för skilda oljeslag. Lagringsmålen fastställdes med beaktande av dels de mängder som bedömdes komma att erfordras i krig (krigsreserven), dels vad som kunde behövas med hänsyn till tänkbara störningar i oljetillförseln under fred (försörjningsreserven). Krigsreserven skulle tillgodose behoven för totalförsvaret och samhället i övrigt under krig. Försörjningsreservens storlek bestämdes till vad som ansågs erforderligt för att trygga försörjningen under vintrar med svåra isförhållanden och beräknades motsvara behoven under en

normal vinter. De lagringsskyldiga fick möjlighet att minska den mängd eldningsolja som skulle lagras, den s. k. vinterdispensen. Denna möjlighet kvarstår fortfarande.

I 1963–1969 års oljelagringsprogram övergick försörjningsreserven till att vara en avspärrningsreserv och utökades betydligt. Avspärrningsreserven skulle vid ett totalt avbrott i tillförseln täcka en starkt beskuren konsumtion under en för alla oljeprodukter i princip lika lång tidsperiod och hade en klart säkerhetspolitisk motivering.

En fortsatt ökning av lagringen för avspärrning och krig skedde genom 1970–1976 års oljelagringsprogram, vilket sedermera förlängdes med ett år.

Enligt det oljelagringsprogram som genom 1977 års försvarsbeslut fastställdes för perioden 1978–1984 (prop. 1976/77:74, FöU 1976/77:13, rskr 1976/77:311) skall som riktmärke för dimensioneringen av lagringen gälla det miljöunderlag som hade utnyttjats vid den planering som på försök hade genomförts för det ekonomiska försvaret (FöU 1976/77:13 s. 99).

Krigsreserven består i sin helhet av konsumtionsfärdiga produkter. Utöver den helt övervägande delen tvångslagrade oljeprodukter ingår i denna reserv också vissa statligt lagrade flygdrivmedel m. m. Drivmedel förvaras i bombskyddade anläggningar i konsumtionsområdena. Krigsreserven av eldningsolja finns i anläggningar, vilkas lokalisering har bestämts av beredskapsmässiga överväganden.

I det nu löpande oljelagringsprogrammet avses ca 25 % av avspärrningsreserven hållas i form av råolja. I övrigt utgörs avspärrningsreserven av olika oljeprodukter. Råoljan och en mindre del oljeprodukter lagras genom överstyrelsens för ekonomiskt försvar (ÖEF) försorg. I övrigt tillämpas tvångslagring.

Ett första steg i planeringen av oljeförsörjningsberedskapen för fredskriser togs år 1973 då riksdagen beslöt att staten skulle lagra 3 milj. m³ råolja för fredskriser (prop. 1973:194, FöU 1973:27, rskr 1973:366).

Oljelagringsprogrammet för tidsperioden 1978–1984 innebar en kraftig utbyggnad av fredskrislagringen. Denna lagring avsågs till 80 % bestå av råolja. Resten skulle utgöras av färdigprodukter.

För att finansiera uppbyggnaden av beredskapslager av råolja och petroleumprodukter inrättades år 1975 oljelagringsfonden. Fonden är räntelös och förvaltas av riksgäldskontoret. Till fonden förs huvuddelen av inkomsterna av en särskild beredskapsavgift som tas ut av konsumenterna i samband med köp av olja och bensin.

I början av år 1980 tillsatte handelsministern en kommitté med uppgift att se över oljelagringsprogrammet för perioden 1978–1984. En sådan s. k. kontrollstation vid lämplig tidpunkt under programperioden hade förutsatts när programmet fastställdes. Kommittén som antog namnet 1980 års oljelagringskommitté har till regeringen överlämnat delbetänkandet (SOU 1980:41) Olja i kristid. Ett sammandrag av förslaget har fogats till

propositionen som bilaga 3.1. En sammanställning av remissyttranden finns i bilaga 3.2.

Det reviderade oljelagringsprogram som föreslås i propositionen har utarbetats på grundval av oljelagringskommitténs delbetänkande.

Föredragande statsrådet

Handelsministern kommenterar inledningsvis några av de förutsättningar för lagringsprogrammet som oljelagringskommittén har granskat och som ingående diskuterats av remissinstanserna (s. 4–8). Mot denna bakgrund lägger han fram förslag till ett reviderat oljelagringsprogram t. o. m. år 1986 (s. 8–19). Han förordar också viss ändring av oljelagringsfondens användning (s. 19–20).

Beträffande förutsättningarna för ett reviderat oljelagringsprogram berör handelsministern bl. a.

- risker för störningar i oljetillförseln
- kostnader för råolja och oljeprodukter
- nya prognoser för energianvändningen
- försörjningsplanen på energiområdet.

Vid behandlingen av förslaget till lagringsprogram uppehåller han sig vid

- särskild reserv för att täcka osäkerheter i förutsättningarna
- sammansättning av beredskapslager
- behov av beredskapslager
- lagringsanläggningar
- återbetalning av rörlig kredit
- den s. k. vinterdispensen
- oljeavgift och vitesföreläggande
- utnyttjande av kommersiella lager och av beredskapslager
- finansieringen.

Utskottet

Vårt land är för sin försörjning starkt beroende av import av råolja och oljeprodukter. Importen sker och kommer under överskådlig tid att till stor del ske genom tillförsel från avlägsna och politiskt instabila områden. Sverige har ända sedan andra världskriget sökt gardera sig mot denna sårbarhet genom att beredskapslagra olja. Sedan år 1958 har lagringen skett enligt riktlinjer i olika oljelagringsprogram som riksdagen har fastställt. Programmen har i allmänhet omfattat tidsperioder om fem år.

Det nu gällande oljelagringsprogrammet fastställdes samtidigt som riksdagen våren 1977 tog ställning till totalförsvarets fortsatta inriktning för perioden 1977/78 – 1981/82. En sådan samordning var naturlig eftersom 1977 års försvarsbeslut inte endast som tidigare försvarsbeslut avsåg inriktningen

av det militära försvaret och civilförsvaret utan också innefattade riktlinjer för det ekonomiska försvaret och av vissa delar av övrigt totalförvar. Oljelagringsprogrammet fastställdes att gälla t. o. m. år 1984. Det kom alltså att sträcka sig utöver tidsperioden för försvarsbeslutet. Skälen till detta var att programmet förutsatte stora kostnader och tidskrävande byggnadsarbeten.

Utskottet finner det naturligt att oljelagringen – som nu sker – övervägs i anslutning till de samlade riktlinjer för vår energiförsörjning som regeringen behandlar i proposition 1980/81:90. Oljelagringskommittén har i sitt arbete samrått med 1978 års försvarskommitté. Nästa försvarsbeslut kan emellertid komma att innehålla ställningstaganden som påverkar oljelagringsprogrammets utformning. Handelsministern framhåller t. ex. att de krisfall – krig, avspärrning och fredskris – som man i planeringen för oljelagringen hittills har utgått ifrån kommer att prövas i samband med övervägandena om totalförsvarets utveckling efter 1982. Utskottet delar därför handelsministerns uppfattning att det bl. a. med hänsyn till kommande försvarsbeslut bör göras en ytterligare översyn av oljelagringsprogrammet före utgången av år 1983. Andra faktorer som talar för en sådan åtgärd är – som handelsministern också framhåller – osäkerheten bl. a. om den framtida energikonsumtionen och energitillförseln.

Lagringen av råolja skulle enligt det nu gällande oljelagringsprogrammet uppgå till totalt 9,6 milj. m³. Fram till sommaren 1980 hade endast 2 milj. m³ råolja inlagrats. Handelsministern räknar med en markant nedgång i behovet att lagra råolja i förhållande till målet i det nu gällande oljelagringsprogrammet. Enligt hans beräkningar behöver det lagras 6,5 milj. m³ råolja. Oljelagringskommittén har förordat ett ännu lägre lagringsmål, 5,1 milj. m³. Skillnaden mellan oljelagringskommitténs och handelsministerns uppfattning beror bl. a. på deras olika syn på hur tillgångarna i de kommersiella lagren skall beräknas. Med handelsministerns beräkningar – som utskottet anser sig kunna godta – kommer de lagerutrymmen för råolja som redan är tillgängliga eller håller på att färdigställas att bli utnyttjade. Utskottet anser det tillfredsställande att gjorda investeringar på detta sätt kommer att utnyttjas till fullo.

I propositionen behandlas även vissa andra ändringar av den statliga beredskapslagringen av olja (s. 12–13). I syfte att anpassa tvångslagringen till föreliggande behov förordar handelsministern också vissa förändringar av dess sammansättning (s. 11). Bl. a. ökar behovet av tvångslager på grund av en ändring i den s. k. vinterdispensen som föreslås i propositionen (s. 15–16). Utskottet kan godta även dessa förändringar av det gällande oljelagringsprogrammet liksom den tidsplan för genomförandet av det reviderade programmet som handelsministern föreslår. Den innebär att den statliga delen av oljelagringsprogrammet är avslutad före utgången av år 1984. Om inlagringsperioden av marknadsmässiga eller statsfinansiella skäl behöver utsträckas något får detta ske längst till utgången av år 1986. Utbyggnaden av

huvuddelen av tvångslagren avses också vara genomförd före utgången av 1986.

Kostnaderna för den statliga oljelagringen under perioden, beräknade till ca 5 200 milj. kr. i prisläget sommaren 1980, avses finansieras över oljelagringsfonden. För andra investeringar, främst köp av petrokemikalier, beräknar man behöva disponera omkring 1 000 milj. kr. från fonden. Denna bedöms tillföras 7 000 milj. kr. från juli 1980 t. o. m. december 1984. Den ändrade sammansättningen av tvångslagringen innebär investeringskostnader för de lagringsskyldiga som uppgår till 548 milj. kr. netto i samma prisläge. Deras driftkostnader för lagringen beräknas till 84 milj. kr.

Utskottet har ingen erinran mot vad handelsministern anför rörande finansieringen av det reviderade oljelagringsprogrammet men vill i sammanhanget understryka osäkerheten i kostnadsberäkningarna på grund av att utvecklingen av oljepriserna är oviss. Det bör i sammanhanget också beaktas att oljelagringsfonden avses tas i anspråk för återbetalning av rörliga krediter (prop. 1980/81:90 bil. 3 s. 15). Ett senare förslag om lagring av gasbensin (prop. 1980/81:100 bil. 14 s. 118) kan också komma att beröra fonden.

Utskottet har inte heller i övrigt något att erinra mot vad handelsministern har anfört om ett reviderat program för beredskapslagring av råolja och oljeprodukter.

Utskottet övergår nu till att behandla handelsministerns förslag om utnyttjande av oljelagringsfonden.

Riksdagen uppdrog hösten 1980 åt regeringen att närmare överväga om det är lämpligt och medför besparingar att låta driftkostnader för oljelagring helt eller delvis bestridas från oljelagringsfonden. Därvid borde särskilt beaktas principiella och budgettekniska synpunkter (FöU 1980/81:10, rskr 1980/81:69).

Handelsministern anför i propositionen att han anser det vara principiellt riktigt att driftkostnaderna för oljelagringen – med undantag för räntor – i likhet med investeringarna får bestridas över oljelagringsfonden.

Utskottet biträder det utvidgade nyttjande av oljelagringsfonden som handelsministern förordar. Frågan om oljelagringsfondens utnyttjande för driftkostnader inom andra delprogram har utskottet behandlat i betänkande FöU 1980/81:20.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet

1. att riksdagen godkänner de riktlinjer för ett reviderat program för beredskapslagring av råolja och oljeprodukter t. o. m. år 1986 som föredragande statsrådet har förordat.
2. att riksdagen godkänner de ändringar för oljelagringsfondens användning som föredragande statsrådet har förordat.

2. Anslagsfrågor

ELFTE HUVUDTITELN

Regeringen har i proposition 1980/81:90 bilaga 3 föreslagit riksdagen att till Drift av beredskapslager för budgetåret 1981/82 anvisa ytterligare 244 412 000 kr. (s. 21-22).

Vidare har regeringen beträffande Beredskapslagring och industriella åtgärder (s. 22-24) föreslagit riksdagen

1. att bemyndiga regeringen att besluta om byggnadsarbeten för förrådsanläggningar inom de kostnadsramar som föredragande statsrådet har förordat.

2. godkänna ett mellan överstyrelsen för ekonomiskt försvar och Svenska Petroleum AB träffat samarbetsavtal i vad avser rätt för överstyrelsen att vid upphandling anlita annan leverantör.

Utskottet

Med anledning av den genomförda översynen av det löpande oljelagringsprogrammet anmälde handelsministern i budgetpropositionen att huvuddelen av delprogrammet Bränslen och drivmedel m. m. inte behandlades där. Regeringen skulle, uppgav han, återkomma med förslag om den fortsatta utbyggnaden av oljelagringen i den aviserade propositionen om den framtida energipolitiken.

Utskottet har tidigare, vid behandlingen av förslag om ekonomiskt försvar i budgetpropositionen, tillstyrkt att på förslagsanslaget Drift av beredskapslager för budgetåret 1981/82 förs upp 138 680 000 kr. (FöU 1980/81:20).

Handelsministern anmäler i energipropositionen behov av ytterligare medel för nästa budgetår för driften av beredskapslager inom delprogrammet Bränslen och drivmedel m. m. Han beräknar detta ytterligare behov till 244 412 000 kr. Därvid har han utgått från att alla driftkostnader för oljelagringen utom räntekostnader enligt hans, av utskottet i det föregående godtagna, förslag skall finansieras av medel från oljelagringsfonden. Dessa driftkostnader beräknas till ca 17,7 milj. kr.

Utskottet biträder regeringens förslag om ytterligare medel för drift av beredskapslager. Anslaget Drift av beredskapslager bör föras upp med (138 680 000 + 244 412 000) 383 092 000 kr.

Utskottet har vid behandlingen av det ekonomiska försvaret i sitt betänkande FöU 1980/81:20 föreslagit att riksdagen under ett nytt reservationsanslag Beredskapslagring och industriella åtgärder för budgetåret 1981/82 skall anvisa 144 100 000 kr. De ökade kostnader (1 669 705 000 kr.) som uppkommer vid ett genomförande av förslagen i energipropositionen avses täckas av medel ur oljelagringsfonden. Några medel utöver dem som utskottet redan har tillstyrkt behöver alltså inte föras upp på anslaget för

nästa budgetår. I betänkande FöU 1980/81:20 biträdde utskottet beträffande beredskapslagring och industriella åtgärder ett bemyndigande för regeringen att besluta om vissa byggnadsarbeten. I energipropositionen begär regeringen ett ytterligare bemyndigande av samma slag. Också detta biträds av utskottet. Utskottet lämnar i det följande förslag till beslut om dessa bemyndiganden i ett sammanhang.

Utskottet har ingen erinran mot det samarbetsavtal mellan ÖEF och Svenska Petroleum AB som har underställts riksdagen för godkännande.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet

1. att riksdagen med bifall till proposition 1980/81:100 och med avslag på motion 1980/81:1495, yrkande 1, till *Drift av beredskapslager* för budgetåret 1981/82 anvisar ett förslagsanslag av 383 092 000 kr.,
2. att riksdagen beträffande *Beredskapslagring och industriella åtgärder*
 - a. bemyndigar regeringen att besluta om byggnadsarbeten för förrådsanläggningar inom de kostnadsramar som föredragande statsrådet har förordat i proposition 1980/81:100 bilaga 14 och proposition 1980/81:90 bilaga 3,
 - b. godkänner ett mellan överstyrelsen för ekonomiskt försvar och Svenska Petroleum AB träffat samarbetsavtal såvitt avser rätt för överstyrelsen att vid upphandling anlita annan leverantör.

3. Motionerna

Utskottet behandlar i detta sammanhang motionerna

1980/81:245 av Nils Hjorth m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen begära en förnyad prövning av frågan om byggandet av en oljelagringsanläggning i Hargshamn.

1980/81:858 av Oswald Söderqvist (vpk) vari yrkas att riksdagen hos regeringen begär förslag om att den planerade oljelagringsanläggningen i Hargshamn snarast kommer till stånd och att medel för en fortsatt utbyggnad av industriområdet ställs till förfogande.

1980/81:1035 av Kjell Nilsson m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om installation av värme pannor för torv- och/eller fliseldning i oljeeldade värmekraftverk för att förbättra och förbilliga beredskapen inför eventuell avspärrning.

1980/81:1216 av Esse Petersson (fp) och Margareta Andrén (fp) vari yrkas att riksdagen hos regeringen begär att åtgärder vidtas för att utarbeta nya ransoneringsmetoder för villaolja i enlighet med vad som anförts i motionen.

Utskottet

Motionerna 245 (s) och 858 (vpk) gäller inrättande av ett beredskapslager för olja i Hargshamn på Upplandskusten. Frågan har tidigare behandlats av utskottet i betänkande FöU 1979/80:14 (s. 6) med anledning av motion 1979/80:619 som också rörde ett sådant lager. Utskottet redogjorde i betänkandet för frågans tidigare handläggning. Regeringen beslutade den 1 mars 1979 att en tilltänkt lageranläggning inte skulle byggas. Som svar på en interpellation i riksdagen om skälet för detta beslut angav dåvarande handelsministern Hadar Cars att regeringen hade funnit att en lokalisering av ett beredskapslager av olja till Hargshamn var klart olämplig från försvarssynpunkt. Utskottet fann inte tillräcklig anledning att ifrågasätta denna regeringens bedömning. Riksdagen avslog motionen på förslag av utskottet.

I motion 245 yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen begära en ny prövning av frågan om byggandet av en oljelagringsanläggning i Hargshamn. Skälet till att ånyo ta upp frågan anger motionärerna vara att ett planerat industriområde genom regeringens och riksdagens avslag inte kunnat komma till stånd. Trots höjda statsbidrag har det nämligen visat sig att kostnaderna för detta blir dubbelt så höga som om det byggs i samband med att man bygger ett bergrum för olja.

Ett annat skäl att ta upp ärendet till ny prövning är enligt motionärerna att de motiv som har åberopats för avslag enligt deras uppfattning synes vara förhastade. Det finns, sammanfattar de, inte någon negativ inställning från militärt håll till projektet även om det skulle medföra någon liten operativ nackdel.

Även i motion 858 yrkas att den planerade oljelagringsanläggningen i Hargshamn snarast kommer till stånd och att medel för en fortsatt utbyggnad av ifrågavarande industriområde ställs till förfogande. Motionären anser att de militära invändningarna mot projektet med ännu större giltighet måste ha kunnat anföras mot det närbelägna kärnkraftbygget i Forsmark. Om detta kraftverksbygge kunde genomföras borde, anser motionären, också Hargshamnprojektet kunna förverkligas.

Utskottet kan inte tillstyrka att det uppförs en oljelagringsanläggning i Hargshamn. Utöver tidigare anförda skäl för sitt ställningstagande vill utskottet peka på det reviderade oljelagringsprogram som har behandlats i det föregående. Det innebär en minskning av målen för beredskapslagring av olja. Något behov av en anläggning i Hargshamn för statlig oljelagring kommer inte att finnas. Även nu framförda motionsyrkanden om en oljeanläggning i Hargshamn bör därför avslås av riksdagen.

I motion 1216 (fp) uttalar motionärerna att det inte förefaller finnas några godtagbara metoder för oljeransonering för villauppvärmning, färdiga att användas i ett snabbt uppkommet krisläge.

Enligt vad utskottet har inhämtat är ett system för ransonering av

eldningsolja till hushåll utarbetat i sina huvuddrag. Det bygger på en kvotering i handelsledet genom oljebranschens försorg. Systemet innebär i stort sett att varje fastighet ges en tilldelning som svarar mot fastighetens tidigare förbrukning av eldningsolja reducerad med hänsyn till föreskriven ransoneringsnivå. Tilldelningen erhålls från ordinarie oljeleverantör, som regel utan ansökan. För fastighetsägare som anser att tilldelningen inte är tillräcklig finns möjlighet att ansöka om jämkning eller behovsprövad extra tilldelning.

Som framgår av redogörelsen finns en beredskap för ransonerung av villaolja. Utskottet anser därför att motion 1216 bör avslås.

I detta sammanhang vill utskottet erinra om sina tidigare uttalanden att det är viktigt att man så långt möjligt har rättvisa utgångspunkter om man tvingas påbjuda inskränkningar av olika slag (FöU 1973:29 s. 2 och FöU 1974:10 s. 1). Normalt sparsamma förbrukare bör självfallet inte drabbas särskilt.

Växjö kommun har, enligt vad som uppges i motion 1980/81:1035 (s), byggt om sitt oljeeldade fjärrvärmeverk så att det också kan eldas med inhemska bränslen. De praktiska, beredskapsmässiga och ekonomiska erfarenheter som har vunnits genom projektet bedöms vara goda. Mot denna bakgrund föreslår motionärerna att övriga oljeeldade fjärrvärmeverk i landet åläggs att installera värmepanna för torv- och/eller fliseldning i syfte att förbättra och förbilliga beredskapen inför en eventuell avspärrning.

Det innebär självfallet en förbättring av vår beredskap på energiområdet om en del av den energiproduktion som f. n. är beroende av olja i stället baseras på eldning av inhemska bränslen. En övergång till sådana bränslen blir främst beroende av prisutvecklingen för olika slag av bränsle och produktionens belägenhet i förhållande till var de inhemska bränslena står att få.

Förberedelser för omställning av oljebaserad energiproduktion ökar beredskapen inför avspärrningar och fredskriser och kan förbilliga en prismotiverad övergång till inhemska bränslen. Från beredskapssynpunkt är det önskvärt att stora anläggningar som fjärrvärmeverk vidtar sådana förberedelser. Det bör i så fall helst ske när anläggningarna byggs eller renoveras.

Utskottet vill peka på att handelsministern i proposition 1980/81:90 (bil. 3 s. 8) anmäler ett par frågor som också gäller eldning med inhemska bränslen. I det sammanhanget uppges han att i det ekonomiska försvarets perspektivstudie del 2 har föreslagits viss planering vid landets fjärrvärmeverk för omställning till sådana bränslen. Han erinrar vidare om att perspektivstudien utgör en del av underlaget för 1982 års försvarsbeslut.

Utskottet anser att denna fråga bör behandlas i samband med nästa försvarsbeslut och kan därför inte tillstyrka att riksdagen bifaller motion 1035.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet

1. att riksdagen avslår motionerna 1980/81:245 och 1980/81:858 om en oljelagringsanläggning i Hargshamn,
2. att riksdagen avslår motion 1980/81:1216 om ransonering av villaolja,
3. att riksdagen avslår motion 1980/81:1035 om användning av inhemska bränslen i fjärrvärmeverk.

Stockholm den 21 april 1981

På försvarsutskottets vägnar
PER PETERSSON

Närvarande: Per Petersson (m), Eric Holmqvist (s), Gudrun Sundström (s), Gunnar Oskarson (m), Ulla Ekelund (c), Evert Hedberg (s), Göthe Knutson (m), Karl-Erik Svartberg (s), Holger Bergman (s), Eric Hägelmark (fp), Ulla-Britta Larsson (c), Margit Jonsson (fp) och Ture Ångqvist (s).

Reservation

Anslagsfrågor (punkt 2)

Eric Holmqvist, Gudrun Sundström, Evert Hedberg, Karl-Erik Svartberg, Holger Bergman och Ture Ångqvist (alla s) anser – under förutsättning av bifall till reservationen i försvarsutskottets betänkande FöU 1980/81:20 –

dels att den del av utskottets anförande som på s. 6 börjar "Utskottet har tidigare" och slutar "(FöU 1980/81:20)" bort ha följande lydelse:

I reservationen till utskottets betänkande FöU 1980/81:20 uttalas att förslagsanslaget Drift av beredskapslager för budgetåret 1980/81 bör föras upp med 134 680 000 kr. Riksdagen har bifallit denna reservation.

dels att den del av utskottets anförande som på s. 6 börjar "Utskottet biträder" och slutar "383 092 000 kr." bort ha följande lydelse:

Utskottet biträder regeringens förslag i energipropositionen om ytterligare medel för drift av beredskapslager. Anslaget Drift av beredskapslager bör föras upp med (134 680 000 + 244 412 000) 379 092 000 kr.

dels att utskottets hemställan (s. 7) i moment 1 bort ha följande lydelse:

1. att riksdagen med avslag på proposition 1980/81:100 och med bifall till motion 1495, yrkande 1, till *Drift av beredskapslager* för budgetåret 1981/82 anvisar ett förslagsanslag av 379 092 000 kr.